

3. 8. 2015

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Osobní údaj nade vše?

Koncem května se v médiích objevila zpráva, že Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů, jímž úřad uložil pokutu za zveřejnění fotografie zloděje, který ukradl z prodejny elektrokolo. Tento krok vyvolal velký aplaus přispěvatelů do internetových diskusí, kteří tento počin Městského soudu označili za první vítězství zdravého rozumu v dějinách české justice, ale také otázku, jak mohl úřad rozhodnout na první pohled tak absurdně.

Jak to tedy bylo? Jednoho sychravého dne v listopadu 2011 vešel do prodejny společnosti ekolo.cz s.r.o. zákazník, kterého v nabídce zaujalo elektrokolo nemalé hodnoty. Jeho nadšení bylo tak velké, že za doprovodu elektrokola prodejnu opustil. K o trochu menšímu nadšení majitele obchodu ale bez úhrady oné nemalé ceny. Společnost ekolo.cz se rozhodla jít s dobou a umístila fotografii neplaticího zákazníka na svůj profil na sociální síti Facebook s žádostí o pomoc při pátrání. Žádost se mezi uživateli sociální sítě živelně šířila a po krátké době se tak podařilo získat dostatečné informace pro identifikaci pachatele. Pachatel krádeže byl policií dopaden a následně odsouzen.

Oslavy šťastného konce ale překazil dopis zasláný Úřadem pro ochranu osobních údajů, který společnosti ekolo.cz oznámil, že se společností zahájil správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu mimo jiné zveřejněním záznamu z kamerového systému bez souhlasu subjektu údajů, tady zloděje.

Prodejce kol se pokoušel úřad přesvědčit, že v daném případě souhlas nepotřeboval, protože bylo možné aplikovat zákonnou výjimku umožňující zpracovávat osobní údaj bez souhlasu subjektu údajů za účelem ochrany majetku, leč marně. Úřad sice připustil, že v případě odcizení majetku může kamerový systém napomoci zajištění pachatele, ale zveřejnit záznamy může pouze orgán policie. Jinými slovy, není-li váš snímek zařazen do oblíbeného televizního pořadu Na stopě, je vám k ničemu.

Poté, co si úřad se společností své argumenty zopakovali v rozkladovém řízení, skončil tento spor před Městským soudem v Praze. Městský soud úřadu vyčetl, že špatně posoudil otázku proporcionality a vyváženosti práva na ochranu osobních údajů subjektu údajů v porovnání s právem na ochranu majetku a že neuvedl, z jakého důvodu považuje zpracování údajů ve formě zveřejnění fotografie na sociální síti v rozporu s účelem, pro který jsou údaje shromažďovány.

Zatím není jisté, jak celá záležitost dopadne, jelikož se dle posledních informací Úřad pro ochranu osobních údajů proti rozhodnutí Městského soudu odvolal. Vzhledem k určité tvrdohlavosti úřadu, který je schopen si prosazovat své i přes rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, vlastně ani právní moc nepřinese do této problematiky více světla (vzpomeňme si na jeho urputný boj proti zveřejňování informací o platu státních zaměstnanců). Jak se tedy uchránit při užívání kamerových systémů před případným postihem?

Do podobné situace se může dostat každý. Bezpečnostní kamerové systémy umožňující záznam se nacházejí téměř všude, od rodinných domů, přes restaurace, herny, hotely až po velké průmyslové komplexy. Základem je dodržet následující pravidla: zavádět kamerové systémy opravdu jen v případě objektivního rizika škody na majetku, vyvarovat se nadbytečnému rozsahu pořizovaných záznamů (zejména s ohledem na počet kamer, jejich umístění a zaměření), informovat o umístění záznamového kamerového systému dotčené osoby (například umístěním informační tabulky) a notifikovat zpracování osobních údajů Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Vzhledem k tomu, že nikdo nemůže očekávat, že bude jeho záznam na základě podnětu policie předmětem hlavní večerní televizní relace, při umístění veřejné výzvy k pátrání po pachateli je nutné postupovat obezřetně. Záznam by měl být zveřejněn bezprostředně po krádeži či vzniku jiné újmy a pouze po dobu, kdy může veřejná prezentace záznamu efektivně přispět k odhalení pachatele. Dále je nutné vzít v potaz závažnost újmy, která by měla dosahovat takové výše, jíž se dostáváme do trestněprávní sféry. Argumentace proporcionalitou vyjde vniveč, vyhlásí-li prodejce štvavou kampaň proti zloději rohlíku. Vyhlášovatel soukromého pátrání by měl mít vzhledem k okolnostem určitou míru jistoty, že osoba, po které pátrá, je opravdu oním škůdcem. Není možné, aby se ze sociální sítě či internetové stránky stala přehlídka potencionálních pachatelů.

Dodržování těchto pravidel sice nezajistí, co se týče možné hrozby ze strany Úřadu pro ochranu osobních údajů, klidné spaní, ale alespoň doplní palebný materiál pro případný boj s úřadem.

Mgr. Jitka Stránská,
advokátka

[Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.](#)

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: paha@dhplegal.com

Další články:

- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)
- [Novela zákona o spotřebitelském úvěru: zásadní regulatorní přelom, který změní finanční trh i praxi poskytovatelů spotřebitelských úvěrů](#)
- [Regulace cen taxislužby v roce 2026: co se mění a jaké mají obce možnosti?](#)
- [Jaké klíčové změny přináší návrh novely stavebního zákona?](#)
- [Nový zákon o zbraních a střelivu](#)
- [Novela zákona o pyrotechnice: likvidace profesionálů namísto zmírnění negativních vlivů](#)